

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egy év 6 frt. Fél év 3 frt. Éveszedre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Külföldi csopán s kiadóvatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetések díja:
Ot házasos petitor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyitólár garanciá sora 20 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések
juttatásán enkedősek. — Bel- és külföldi hírlapok számára
hirdetéseket elfogad. Helyi és külföldi hirdetésny. közvetítő
irodája Budapestben, 3 deb.-utca, 14. sz. 2. szű.

A lap asztali részére s a nyitólár vonatkozóan minden
közlemények s szerkesztéshez küldendők.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések
a kiadóhoz tartoznak.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1879-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egy év 6 frt.
Fél év 3 frt.
Éveszedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz est-
meve, — legcsálászerűbben postátalványlyal —
s nyomtatandó példányok s pontos széküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kek László,
kiadó s lapfajtájósos.

B.-Gyarmat, június 12.

Most, midőn a székesfehérvári kiállításán
a magyarországi termelők együttesen mutatják
be az országuk s mondhatni a külföldnek is
úgy a nyers termények előállításában, mint
különösen az ipar-készítményekben tanúsított
előhaladásukat s e tőren elért eredményt: két-
szeresen előtérbe nyomul azon kérdés, vajjon
mely irányban válik szükségessé termelő ké-
peségünk fejlesztése és fokozása, hogy a kül-
földdel versenyképességünk mellett saját élet-
képességünket s anyagi függetlenségünket is
biztosítva láthassuk? A kiállításoknak ugyanis
legyenek azok országos vagy világ-kiállítások,
csak egyik feladata a valót a létezőt feltűn-
tetni, a minden irányban haladásnak mintegy
kézzel fogható jeleit adni; de tévedés és hiba
lenne ezzel megelégedni, s elfogultság vagy
öntúlbecsülésből a hiányokat és hátramaradást
észre nem venni, mert ez irányban ép úgy
célja és feladata a kiállításnak ama hiányo-
kat is mintegy feltűnővé tenni, hogy azokon
okulva s tapasztalatot szerezve iparkodjunk
azokon segíteni, az elmaradás okait lehetőleg
elhárítani, s termelő képességünket a szüksé-
ges irányban fejleszteni.

Magyarország népességéről általában tudva
van, hogy az túlnyomólag mezői iparral fog-
lalkozik, s a nyers anyagok termelésében,
valamint ezekkel üztött kereskedelmében fe-
szik anyagi jólétének, vagyonsodásának súly-
pontja. És itt saját túlbecsülésünk nélkül
önérzettel elmondhatjuk, hogy a nyers anyagok
legnagyobb részét tekintve nemcsak teljesen
függetlenek vagyunk a külföld irányában
hanem azokkal Magyarország határozottan ac-
tív kereskedést üz. Sajnos azonban, hogy
iparunkról nem mondhatjuk legtávolabbról
sem ugyanazt, de sőt be kell vallanunk, hogy
épen iparunk hiánya, vagy legalább iparosá-
gunk fejletlen volta az, mely egész kereske-
delmi mérlegünket határozottan passzívá teszi,
ez által bennünket a külföldtől függőségbe
hoz, s anyagi gyarapodásunk, vagyonsodá-
sunknak útját állja. S ez az mi bennünket a
legkomolyabb gondoskodásra serkent gyors cse-
lekvésre és tetterre készítet.

Az idő és természeti viszonyok által
különböztet is annyira befolyásolt mezői ipar, s

az őstermelésnek különféle ágai még oly bő
és áldásdús termékeikkel s ezek értékével sem
képesek ellensúlyozni azon veszteséget, mely
zsongo iparunk, s ennek folytán a külföldi
iparozók kénytelen bevásárlásból keletke-
zik. Életszükségleteinket mindenkör jó és olcsó
eszközökkel igyekezünk fedezni, s ha honi
iparunk ilyeneket vagy egyáltalában, vagy ki-
elégítő minőségben nem képes szolgáltatni,
embéri gyarlóságunk folytán, de sokszor kény-
telenegből is külföldi piacra megyünk s a
külföldnek adozunk azzal, mit hazai iparos-
águnk fejlesztésére lehetne fordítanunk.

Hogy tisztelt olvasóinknak rövid áttekin-
tésben is némi tájékozást nyújthassunk a mon-
dottak valódiságát illetőleg, ide iktatunk
néhány adatot magyarország kereskedelmi
mérlegéből, melyek a szomorú valót egész
nagyságában tüntetik fel.

Magyarországnak Ausztriával és a kül-
földdel folytatott kereskedéséből a legkedve-
zőbb számítás mellett is évi átlagos 112 millió
frtnyi vesztesége van. — vagyis ennyivel ad
ki többet külföldi árúczikkéért, mint a men-
nyit saját czikkeiért bevesz. Ügyde mi idézi
elő e roppant veszteséget, holott, mint fentebb
említettük, nyersterméneinek legnagyobb ré-
szével activ kereskedést üz? Erre csak egy
felelet van, az, hogy iparozókra majd két-
szer annyit költ, mint a menhyit nyers-anya-
gokért bevesz. Hosszas volna mind elősorolni
azon tételeket, melyek kiadási többletünket
előidéz, mégis főlemlitünk azok közül no-
hányat, hogy lássuk, mire vagyunk kénytele-
nek milliókkal adózni a külföldnek. Így az átl-
agos évi kiadás tesz: selyemárú 6 s piperékre: 74 mil.,
rövidárúkra: 57 mil., vasárúkra: 41 mil.,
bőrárúkra: 21 mil., lenkésztiményekre: 18 mil.,
csukorra: 14 mil., faárúkra: 8 millió
forintot stb. — Ha csak az elősorolt iparozik-
kek értéke is itt az országban lenne elkölthető,
tehát nem vándorolna külföldre, már a vesz-
teség bőven ki lenne pótolva, pedig a hiva-
talos kimutatások szerint egész és fél gyárt-
mányok — meg művészeti iparozókéért átlag
évenként 251 millió frttal adunk ki többet,
mint ugyanazokért beveszünk. Ha iparunk
fejlettsége mindezeket nélkülözhetővé tenné,
kereskedelmi mérlegünk, s ezzel együtt köz-
vagyonságunk is egészen más szint és ala-
kot öltene.

Talán a felhozottak is kétségtelemnő teszik,
hogy anyagi jólétünk, vagyonsodásunk felü-
tele az ipar fokozatos fejlődése; ezt kell tehát
első sorban is ápolnunk, s azon színvonalra
emelni, melyen a mellett, hogy igényeinknek
teljesen megfelelné, önmagában is nagyobb
produktivitást eredményezne.

Hogy miként lenne ez elérhető, — hogy
vámpolitikának, adórendszernek s megannyi
fontos tényezőnek mily szerepe volna az or-
szágos iparügyi előmozdítás körül, annak fej-
tetésébe nem akarunk bocsátkozni, csak helyi
szempontból, saját tapasztalatunk nyomán
teszünk néhány megjegyzést, melyet iparosaink,
ha rossz néven nem veszik, őszinte s jóakarató

tanácsnak is vehetnek. Ezt pedig röviden ab-
bán foglalhatjuk össze, hogy iparos polgár-
társaink legyenek mindenk előtt értelmes és
valódi iparosok.

Első tekintetben szükséges, hogy iparát,
saját szakmáját tökéletesen érte, abban teljesen
járta legyen. Mig ezt el nem érve, készítmé-
nyei nem versenyképesek, addig pártolás
hiányáról s munka elégtelenségéről jogosan
nem panaszkodhatik, — mert napjainkban
sem hazafiaságból, sem felebaráti szeretetből
rosszabb portékát dragábbért nem vesz senki.
Az e tőreni önképzésnek tehát azon fokára
kell törekedniük, melyen önérzettel működve,
mintegy jogosan számíthassanak a fogyasztó
közönség pártfogására. Utóbbi tekintetben, hogy
t i. valódi iparosok legyenek, megkívánatik,
hogy a szakértelem mellett teljesen iparának
éljen, dolgozzék és szakmájával össze nem
egyeztethető foglalkozásokkal idejét ne fecsé-
relje. Az élet még nálunk is azt bizonyítja,
hogy a szorgalmas jóvaló iparos mindenkör
boldogul, de az ilyenek rendszerint tartózkod-
nak minden üzletüktől távol eső, azzal nem
férő sőt káros foglalkozásoktól. Gyakran hal-
lunk panaszkodást, hogy nincs munka, nincs
elégendő kundsajt; ha pedig a közönséget
kérdőzzük meg, az a felelet, hogy drága pénzért
alig kapunk iparost, s ki nem elégitó munkát,
nagyon kevés becsülésre méltó kivétellel.

Ezen segíteni s gyökeresen javítani első
sorban is iparosainktól függ, s ezért üdvözöljük
a fehérvári kiállítást is mint az ipar terén
úttörő és útmutató társadalmi nagyjelentőségű
mozzanatot. Az ott egybegyűlt anyag szolgál-
jon bő tanulságú iparosainknak is, hogy lá-
ssák, miben vannak hátra, s mire kell töre-
kedniük. Ha ez uton haladva igyekeznek ön-
magukat tökélyesíteni, akkor ne féljenek.
Magyarország fogyasztó közönsége édes örömet
és sokkal szívesebben fog nekik áldozni, mint
a külföld iparának; s üdvözölni fogja a napot,
melyen a hazai ipar a külfölddel szemben
teljesen emancipálva lesz. Hogy pedig úgy
lesz, az derék iparos honfitársainkban vetett
erős hitünk; s hogy valóban így legyen, az
ó és édes hazánk érdekében táplált legjobb
óhajtatunk!

K. L.

Az iparos kongresszusról szóló jelentés.

A Budapestben legközelebb tartott II. országos
iparos nagygyűlésre a b.-gyarmati ipartársulat által
lett kiküldetésem folytán kötelességemnek tartom ele-
ményeimet a I. ipartársulattal közleni; jölehet a lapok
utján eről már eléggé értesítve.

Május 30-án az ország minden vidékéről összlött
a sok, részint magasabb állású, részint az iparos
osztályból választott képviselő. Az előtervezet este
6 órakor vette kezdetét az iparos kör helyiségében a
különféle félreértések miatt, meglehetősen nagy zajjal,
Ráth Károly az egybegyűléstet üdvözölvén, konstátálta,
hogy az ország minden jelentékenyebb iparos testülete
képvisele van. Ezután javaslatot terjesztett elő, hogy
a kongresszus hivatalos nyelve a magyar nyelv mellett
a németajknaknak engedessék meg, hogy nézetüket
német nyelven adhassák elő. Már ezen propositio öko-
zott élénk sajt, amonyiban mindegyiknél tesztet, de

sokaknál nem telteztet idezett elő; azonban a saj foka leginkább az egyenlő megállapítás volt, mert minden tisztelt nevében csak egy képviselőt kívántak megválasztani; mi nemelyeknél eszrevetvén kifakadtak, mert, a sok vájtadás után elhatározták, hogy minden társulat képviselői közül csupán az egyiket, a hány szavazattal bír a társulat; s az is kimondatott, hogy a németek nemetl is szólhatnak. Tisztelettel ki kellett: Rák Károly elnöknek, Bakay Nándor és Streittmann József alelnöknek, Gelléri Mór, Mudrony Pál, Frocsak János és Frits Péter jegyzőknek, Radvány István, Stock Endre és Bobula János pedig hányagoknak; s ezzel az előterjesztést befejeztették.

Másnap az az máj. 31-én reggel 9 órakor a világó termében vette kezdetét a tulajdonképpeni nagygyűlés. Mintegy 600 iparosból tömeg közt mint egyes társulatok képviselői, több grófot, bárót és képviselőt is lehetett látni, mi díszesben érdeklődést tanúsít a magyar ipar iránt. A gyűlést Rák Károly elnök hozta s valóban a magyar ipar és iparos érdekeit egyaránt mélyen átgondolt beszédében, a követendő irány elveit fejtegette, közben saját előterjesztéssel megismerkedt. S ezzel a gyűlés meggyűléstáván a tegnap kijelölt tiszteletlőknek most végre történt megválasztása után az elnök maga és társai nevében a megválasztásról köszöntet mondt. Azután napirendre tértek át. Mudrony Soma fejtegette, az ipartörvény módosítás, az iparszervezetek önkormányzati alapszabályait kell fektetni. Továbbá: szabad vagy kötelező társulatot akarunk-e, hogy az ipar szervezeteinek általánosnak kell lenni s minden iparosra ki kell terjesztetnie, s végül az az iparközlésről is. Javaslat, mely már a programból ismeretes, elfogadtatott. Streittmann József azt kívánja kimondatni, hogy önálló iparos csak az lehet, ki ipart tanulta, élte 22 évet betöltötte, az iparközlést jó sikerrel végezte, vagy legalább is irai, olvasni tud; és hogy oly városban, hol 500 iparosnál kevesebb van, csak egy általános ipartársulat alakuljon, és nagyobb városokban egy-egy társulatnak legalább is 500 tagja legyen; minden ipartársulat központi bizottságot alakít, mely előtt az, ki ipart akar folytatni, elméleti és gyakorlati vizsgát tartozik tenni; a központi ipartársulás megalkotása az összes ipartársulatok meghallgatása és ajánlata mellett eszközöltesse. Streittmann indítványából Mudrony előadó azt fogadja el, hogy: önálló iparos csak az lehet, ki iparközlést tud, hogy ipart tanulta; és hangsúlyozza, hogy az a gyűlésnek ki nem terjesztendő. S ezen határozati javaslat ily politikai elfogadtatott. Délután 3 órakor Steinacker Ödön előadja, hogy: az iparos oktatása külön hatósági testületekre ruházandó. Az iparos szakoktatás olyképpen szervezendő, hogy legyenek:

a) ipari tudás népszerűsítői; b) ipari központok; c) egy műiparközlő. A kongresszus ezt oly formán fogadta el, hogy a nőipar oktatása is belevetüljön. Az egyetemlegesség elvére fektetett tanügyi szervezeteinek kérdésében Dr. Gaál Jenő előadó behatolva fejtegette: a) a képzésiintézmények; b) a nagy anyagi bevezetés szervezeteit; c) a köznevelési; d) a köznevelési szervezeteit. Ezen javaslat némi módosítással elfogadtatott. Következett a központi oktatási intézmények kérdése, melynek előadója Posner távollétében Rák Károly volt, ki első sorban a székes fehérvári kiállítás bizottság elnökéhez, gr. Zichy Jenőhöz ötvölő távirat intézését indítványozza az ottani kiállítás fényes sikeréről. Zajos előterjesztés elfogadtatott. Ezután előadó tárgyalja az 1882-ben a fővárosban megtartandó országos iparközlési eszméjét. Hosszabb vita után elfogadtatott. Végre Csapregy János előadja, hogy a vasútiaknál szükséges felszerelési szükségletek a) kiállítás magyar forrásból szerzettessék meg; b) hogy a köznevelési felszerelését a magyar ipar harmincz százalékos arányban részesüljön; c) hogy a kereseti ösztönök lebonyolítására a hivatalos eljárás meggyorsítottassék. Májusban az iparközlés szervezete után kedvezőbb árak és szolidabb cikkek által iparközlésnek a vállalkozást versenyképességben emelni. Ennek elfogadása után az idő előhaladottsága miatt a tanácskozás másnapra halasztották s a tagok társas vacsorára a városligeti Clemens vendéglőbe mentek, hol mintegy 400-an gyűltek össze. Az első felköszöntő Rák Károly házigazda mondotta a legelő magyar emberre, s királyra és felségre családja és József főhercegre. Sok szép felköszöntő mondatot mondott, melyek végén bizalmas csoportok alakultak, s hol kedélyesen beszélgettek és lemerkedtek egész 11 óráig.

Második nap a gyűlést Rák Károly elnök távollétében — az elnöki széket elfoglalva — Streittmann József alelnök nyitotta meg. Lengyel es országos rendezési tárgyalja, mely szerint a) hogy a vásártérre törvényből után gyűkresen szabályoztassék; b) hogy a vásártérre csak oly községnek engedhető meg, melyek lakosait és különösen iparosait számolják, továbbá helyi központi minőségnek fogva oly áruforgalom színhelyé lehetnek, mely irányban álljon a vásártérrel versenyre járó időköz.

tegetéssel és költségekkel; c) a fennebbi elv tekintetében Normatív elvek megállapítandók, melyek irány adók legyenek az új vásárok engedélyeztetésére és arra utalva, hogy az 1848. óta vásártér jogot nyert községek közül melyek és mily mértékben tarthassák fel jövőre is vásártérrel jogukat. Több hozzászólás után elfogadtatott. Gelléri Mór es iparos ügyek elgyletét támogatását ajánlja és az néhány hozzászólás után elfogadtatott. Következett: a házasság szabályozása Frits Péter által előadva, mely már a határozati javaslatból ismeretes, Szentlélek azon javaslatával, mely szerint a házasság Magyarországon egészen megtiltandó. De nem azoknál, kik az 1852. évi páténa 17-ik §-ában felsoroltak míg az 1878. évben megkötött kiegyezés új revízió alá nem került. Továbbá a házasság egészen tiltandó, a végeladás csak az állandó kereskedőknek engedhető meg, mert: „az ország 15 millió lakosa közt 883,885 iparos kereskedő van, melynek 3 % a család, s ezek felmei mellett tönkre jut a nép”. Ezen módosítással elfogadtatott. Végül: a fegyvercsúsz rendezési tárgyalja Gyubek Lajos. Több módosítással elfogadva, egy szervezeti szabályok kidolgozásával a 25 tagú bizottság bízott meg.

A vidékről érkezett több ötvölő irat felolvasása után a központi bizottság tagjaiul megválasztattak: elnökül Rák Károly, alelnökül: Bakay Nándor, bizottsági tagokul: Mudrony Soma, dr. Gaál Jenő, dr. Szabó Adolf, Steinacker Ödön, Csapregy János, Gelléri Mór, Frits Péter, Stock Endre, Jónás János, Mudrony Pál, Streittmann József, Radvány István, Lengyel Antal, Gyubek Lajos, Strasser Albert, Szentlélek Máté, Reiter Ferenc, dr. Száadits, Nagy István és Molnár Gedeon. Elnök köszöntet mondt a tagok részvételre és szakértői nyilatkozatait, hogy a törvényhozásnak anyagot nyújtottak az ipar védelmére és fejlesztésére a szükségeseket. A nagygyűlés néhány tagja az elnöknek köszöntet mondt a fáradságtól bungal-máért s öt élezenre köszöntöttek. S innét azután a kongresszus legtöbb tagja Székes-Fehérvárra az országos kiállítás megemlékezésére ment. A nagygyűlés lefolyását röviden előterjesztve, még egyszer köszöntet mondt a t. ipartársulatnak, azon bizalomért, a mely szerint eszékeltségemet kiküldetésükkel megtisztelni méltóztattak. Kiváló tisztelettel maradtam a t. ipartársulatnak,

(Társadalmi cikk.)

A magyar nemzetnél divatosó megszólítások, címzések.

Ismeretes mindajánuk előtt, hogy nemzetünkkel, kivált ennek polgári osztályánál hány különféle megszólítás divatozik. Ilyenek: kégyelmed; kegyed, továbbá az ön, uram, kend, maga; végre a hivatali megszólítások, mint: tiszteletos, tekintetes és a rangutániak, mint: nagyságos, méltóságos, kegyelmes s az uralkodót illető felséges úr.

Hogy a szolgálatok kisasszonyoknak, a szakácsnőkat ténaszonyoknak, a ténaszonyokat nagyságos asszonyoknak címzegetik, nemkülönben, hogy a gazdaság embereket — habár fejkét áras is, de mert pénzők van — nagyságolják, mint korunk ferde kinézetét nem is említjük.

A kégyelmed megszólítás, mint a kegyelmed szónak leginkább tisztultul elfajulása, általában mellőzendő. A kegyelmed cím főleg Erdélyben és pedig a fejedelmek korában e magas állás egyéniségekre is tiszteletteljesen alkalmaztatott; kár volt elhagyni, már csak azért is, mert a kegyelmezés fogalmát fejezi ki.

A kegyed mint a kegyelmezés megrövidítése szintén szép; általánosítását kivált nők irányában nem igen illőnek az illető szabályai.

Az ön, uram kivált egyenállan férfiaknál nagyon el van terjedve; mindkettő helyesebb. Nem így kend és maga. E két szóval fogalomteljes nyelvünkben nem ismerek utalatos s lealacsony szót. A szótárból is ki kellene törölni. S kik használják a két szót? Egyrészt irányában azok, kik a mivoltásgnak legalsóbb fokán állnak; továbbá azok, kik embertársaitak lenézlik, úgy, hogy bátran állíthatjuk, hogy e két szó használata csatlakoztatlan hőmérője vagy a mivoltatlanságnak, vagy a kevelyságnak. S míg a kend mintegy maradványa a robotvilágnak — a midőn a földes urak s hajdnok a robotosok irányában egyaránt használták — s ma is az alsó néposztályban egymás irányában használják: addig a maga címzés még aljabb lealacsonyítást látszik, vagy akar kifejezni, akkor, midőn azt valami nagy ur rangra, vagyonra, állásra, vagy mivoltásgra nézve nálánál alantabb álló egyénre alkalmazza. Előfordul egyenrangú s állás emberek közt is, de itt is épen oly illetlen.

A megszólításokat, címzéseket illetőleg tanulmányunk a mivoltásgban s tudományokban különben is föltűntünk álló ütemektől. Náluk általában a „Sie”

használtatik társalgás közben, nemcsak az egyenlők irányában pedig, hanem a köszöntől kezdve fel egészen a miniszterig.

E megszólítás melián helyettesíthető nálunk férfiak irányában az ön, nők irányában a kegyed. S mit tapasztalunk? Azt, hogy a vagyon s hivatalok birtokosai, nem különben a rangra, vagy épen kutyabőrre búszk nemcsak, végre az öres fejűk, kiknek tán csak ruhájuk finomabb, de lelkek legfőbb felmívelt, a náluk születésre, vagyonra, állásra nézve alantabb állók irányában csatlakoztatlan az utalatos maga szót használják.

Nem hibáznunk, ha azt állítjuk, hogy az ily megszólítás mivoltásg látszó egyenlőség, egyenlőség korunkban nem más, mint bizonyos aristocraticus gőg kinyomata s a robotvilág hitvány maradványa.

A hadseregél életbe léptetett humanizmus reform e tekintetben társadalmi a polgári társadalmat. Ott ugyan is megtiltatták a tiszteknek a közigazgatás per kend és maga címzegetést. Mire figyelmeztet ez bennünket? Arra, hogy ez utalatos két szót a társalgásból kiküszöbölve, helyettük az ön és kegyed megszólításat vegyük dívatba. A példa vonz. A mivolt tanítva a mivoltat!

Sőt a hivatali rang utáni címzéseket is egyszerűsíteni kellene ily módon: a tekintetes, nagyságos méltóságos ur helyett: szolgabíró, tisztartó, ügyvéd, orvos, báró, gróf ur; a tiszteletos, nagytiszteletos, fő-tiszteletos ur helyett: lelkész vagy plébános, esperes, püspök úr használtatának.

Képzeltük, hogy a rangkoránban szenvedők, no meg a biselegni szerető alantabb hivatalnokok és még tán a széptevő fatalás is mily kifőzamadott érzésének tekinti ezt és figyelembe sem veszi e „plum desiderium”-okat. Pedig hát ezek egyenlőség korunknak természetes folyamánai volnának. S mennyi hüszg lenne az által eltemetve s helyét ösztönöz bizalmasság foglalnia el!

Egy hivatalnok.

Hontmegyének f. hó 11-én nevezetes és fényes, jóllehet épen nem hivatalos, éneke volt, melynek azonban részletes leírását — az idő rövidsége és lapunknak már saját alatti léte miatt — ez uttal nem adhatjuk. Addig is azonban, míg azt jövő számunkban hozhatjuk, későbbi jókak láttuk — az énepegy jellege és szellemének megítélésére tekintetből — a megye alispánjának Podhorsky Györgynek szép beszédjét, mellyel a megye közönsége nevében zajos tömezek közülvölő Br. Majthényi László főispánt, mint legközelebbi kinevezett val. belső titkos tanácsost; továbbá Pongrács Lajos a megye veterán főjegyzőjének az énepegy utáni bankét végén mondott — az ebben felbuzott indokoknál fogva — általános töltésre talált felköszöntőt.

Hontmegye alispánja Podhorsky Györgynek ötvölő beszéde Br. Majthényi László főispánhoz f. hó 11-én tartva a megyeszékháza nagy termében:

Kegyelmes Ur, mélyen tisztelt Barátunk!

Hontmegye közönségének, valamint tisztársaim bizalma nekem juttatta ama ritka szerencsét, Excelesiádnak valódságos belső titkos tanácsosát történt kinevezetése alkalmából a megye területén szerencse s ötvölővárszínaitak első sorban tolmácsolni.

Ezen én e feladat helyes megoldásának nehézségét, teljes súlyát, — mert jól tudom, hogy ott, hol a legmagasabb trón kitüntetett fényével találkoznak, a tisztelők részéről azt hinni, hogy megjelenése a kitüntetés eseményének jelentőségét kölcsönöz, hit és merész reményről egyebet nem képez.

Nem is e köznapú indok vezérelt Excelesiád körébe, hanem igenis ama ritka tisztelet és baráti ragaszkodás, mely nélkül sem társadalmi téren, sem pedig az ebből fejlődő nyilvános életben sikeres működést képzelni nem tudunk: igenis ama baráti érzelmek értém; melyet Excelesiád még akkor is, midőn kiváló tehetsége bölcs tapintata, és soha sem lankadó tavékenysége a haza és trón bűdség szolgálatában állott soha sem szűnt meg egy percre sem a leggyőzedelmében gondolni, ápolni, míg végre ez érzélem a megye közönsége részéről a felbuzottan szeretet kapcsára fejlődött.

E körülmény fejte meg, hogy míg másból Excelesiád legmagasabb kitüntetésére csak rokonzenes fogadtatásban részesült, addig itt, e megye területén hol Excelesiád bölcsjeze ringott, — sőt hol a közönség a kitüntetés eredményező eseménynek nem csak szemtanúja volt, hanem bűdség támogatója is öhajított lenni: ha mondom e közönség a kitüntetés föltűnt öröm oroszlány részét bűdsébe valja magának. Kegyelemes Ur! Midőn a kitüntetés új aorkájához nyitnak melyből Excelesiádnak az emberi kor legvégső határáig terjedő szerencsét és megelőzendő kívánság, legyen szabad azon öhajításokat kifejezhetni: mely szerint polgári érzésem koránjának jövőre is legbecesebb győngyét azon baráti érzélem meleg vizionálás képezi, melyet törhetlenül megővni Hontmegye közönségének mindenkor legkedvesebb feladatát képezendi. Eljen Excelesiád!

Pongrács Lajos bontmegyei főjegyző toasztja: Uram! Az imént hallott szép és kimerítő előadások után méltán hallgatnom kellene, ha némileg felbírva nem volnék, hogy ősi szokás szerint mint a megye és időbeni főjegyzője szintén felköszöntsem a nap hőseit.

Es okból engedje meg nagyméltóságod, hogy még egyszer mint a megye régi tisztviselője is, a megyei tisztikar nevében poharát emeljek Excellenciádjólétére, mert nem csupán pusztá formaiasság az, mi elölti a jelen alkalommal a tisztviselői kar kebelét, mint volt tán azon germanizált korban, midőn az ország számos főispánjai nagyméltóságodhoz hasonló kitüntetésben részesültek a fejedelmhez hasonlóan.

Am de a jelen tisztikar őszinte hazafai örömmel telik el ezúttal, mert tudja és érz, hogy ha az alkotmányosan országoló fejedelm közelében hozta Excellenciádját a trónhoz: nem távolította el a hazától; tudja és érz, hogy ha nem látogad a fejedelmi tanácsában helyet foglal is, a megyei municipium tanácsának is híve marad; tudja és érz, hogyha Excellenciádj közelében jut is a birodalmi főváros magas személyeihez, vissza-vissza fog térni szörény aszkabélyének igénytelen tisztviselőihez, kikkel — ha szabad magam így kifejeznem — hivatalos körön kívül collegialis viszonyban kegyes lenni.

De végre a jelen tisztikar és meggyőzők még elő régi tagjai, az alkalommal arról is bálassan megemlékeznek, hogy nagyméltóságod a legnehezebb idő és viszonyok közt is híve volt szülő megyéjének, a midőn ama, a nemzet történetében stadiumot alkotó korokban a szabadság ésde mámore átlengve Európát, a megye tisztikarát is magával ragadta s ennek némely tagja menőbbsé viszálytorkaitól tén az most a törvényesség Rubiconján, nagyméltóságod volt az, ki későbbi befolyásával nem válna árulóvá, mint sok más, egykori tisztviselőink, számukra az akkori hatalomtól az engedelmesség cselökvényét részint tudta, részint akarta kiszakoztatni, — azon bölcs előrelátás, hogy jönni fog, jönnie kell azon időnek, midőn az osztrák dynastia és magyar nemzetnek ugyanazonos érdekei mindkét részről elismertetoi és szent István koronájával megpecsételtetoi fognak! . . .

Mindeszert fogadjja nagyméltóságod a megye tisztikarának imedtelve nyilvánított tiszteletteljes búvárlását a azon őszinte kívánságot, miszerint Excellenciádját az isteni gondviselés úgy a király mint a baze javára és Hontmegye diárára soká éltesse!

Hírek.

Hymen Schlimmer Lipót az Orosz-ropicnai (galiczia) petroléumgyár üzemeltetője f. hó 11-én vezetett oltárba a szép Királik Ilona kisasszonyt B.-Gyarmaton.

Vizsgák. A b.-gyarmati közs. polgári iskolában a f. tanévi sárvizsgák következő rendben fognak megtartatni: június 21-én délelőtti rom. kath. és ág. ev. délutáni izr. hittani vizsga; június 23-án az I. osztály, június 24-én a II. oszt., június 25-én a III. osztály, június 26-án a IV. osztály vizsgája és délutáni 5 órákor zene, ének a testgyakorlati vizga. Június 29-én d. a. 10 órákor zártnapély.

A b.-gyarmati állami elemi iskolán az 1878—9. tanévi sárvizsgák f. június 23-án kezdődnek és pedig: ugyan a napon a hittani vizsgák; 24-én az I. és II. oszt. vizsgája; 25-én d. e. a III. oszt. vizsgája, d. u. az I. és II. oszt. ének és tornavizsgája; 26-án d. e. a IV. oszt. vizsgája; d. u. a III. és IV. oszt. ének és tornavizsgája. — A vizsgák d. e. 8 órákor és d. u. 4 órákor kezdődnek.

Villám F. hó 13-án éjjel erős villámok hasogatnak az ég firmamentumát. Szűgyben Hanszly László ár házába recessio akart bujni egy a sok közül, de a hatalmas villámháritó, mely a derék megyebizottsági tag háza felett örködik, ártalmatlanul levezette a földbe, mely a villámokat is eltemeti.

Tűs. A Magtár-utca egyik szatcaboltjában tűz tört ki; mielőtt azonban tovább haladhatott volna, a házra eloltotta.

Gyermekegyikösség. B.-Gyarmaton Schulcz Lajos városi pénztárnok szolgálja f. hó 10-én a délutáni órákban a házapadlásán megöltötte gyermekét, s még az nap este az árnyékszékbe vetette. Az árnyékszék azonban nem volt elegendő sőt, hogy az anya borzástól bűnt elakarja, hanem az ártatlan gyermeket másnap egy másik család megpillantotta ott, — s az esetet rögtön feljelentette. A gyermek a megjelített

vizsgálat után eltemetett és a súlyos betegségbe esett anyja a városi kórházba vitetett.

Színészet. A b.-gyarmati műkedvelő társulat f. hó 12-én adta elő Szigligeti közörsz. színművéről egyik legkitűnőbb népszimulvert: „A cigányt. Jól be-tanult öszoavágó, és az egyes szerepeknek jól kiválasztása által oly sikerült előadás volt az, mely semmi kívánni valót nem hagyott hátra, sőt egész lelkeseméretel mondhatjuk, hogy ilyen előadás egy jól szervezett társulatnak is becsületére vált volna. Kezdjük a hős szerepeken. A „Zeiga cigányt” Sztranyavszky Géza úr játszotta a cigány szolámód tökéletes utánzásával oly eredeti alakot mutatott, hogy a közönség tőle melazott kifejezéseket jöztén megnevezte. „Mde Zeiga cigány a cigány comicum mellett, tragikus alakot is képvisel, s az apai szeretet oly ritka példányát tünteti fel, mely a cigány tájnal ritkaság ugyan, de ha megvan, úgy szenvedélyes szeretettel emelkedik. Ezt Sztranyavszky úr tökéletesen felfogta s oly rokonaszervvel adta a tragikus helyzetek, hogy a nevelés egy alkalmas genre-t a comikus megjelenés daczára is rész-vétőjeztetővé tette. Hosszú szerepében el nem lankadt, az emelkedett helyzetet entusiasmussal fejezte ki, szóval Sztranyavszky úr, ki a műkedvelői társulatnak „sine ira et studio” előrendű tagja, nemcsak hivatalos teendőkben, de a szép művészet kedély és lelek nemeseit gyakorlatiában is szép tehetséget tanusított. Es most engedelmel kérünk „Rózi”-tól, Kovacsik Irma kisasszonytól, hogy a kit elősorban kellett volna említenünk, a vezérszereplő után hozzuk elő. Kovacsik Irma kisasszony az est hősnője lett, szép tehetség által teljesen kivívta magának a közönség elismerését, rokonaszervét és szeretetét. Őt a művészet intennője csókolt homlokán, s mint ilyen a legnehezebb szerepek egész könnyűséggel megfelelt. A Rózi szerepet önálló alkotással mutatta be, minden túlzás és szcenvelés nélkül. Midőn Gyuri jögyése könnyelműen elhagyta, tehetségét öszoavágó s oly érzéssel játszott, hogy a frenetikus taps egészen indokolt volt. Az örökös jeleneteknek megható előadása pedig a művészt már egész nagyságában mutatták be. Ha egyedül ő magasított volna ki, már elég lett volna arra, hogy a kitűnő darab sikert arasson. Voltak azonban többen is, kik a főszereplők játékának emelésehez járultak, s ezek közül méltán elősorban kell említenünk Vatter Gyula urat, ki Gyurit adta elő, a pesti népszínház színpadjára beillő gyakorlatossággal, rodtinnel és plastikával. Magándalmai — torokbaja daczára — kellemesen hangzottak és egytől egyig jó hatást gyakoroltak. A „Peti” gyerek, Kazinczi Gábor úr személyében sem hagyott sok kívánni valót, csakhogy a gyakorlatlan kéz és láb mozdulatok még a legmaghatóbb jeleneteknek is hátrányára voltak sőt a tordelési jelenet az által vált comicummá. Ha ezek a kis bajok nem lettek volna, úgy egészen kitűnően játszott volna a tehetséges műkedvelő úr. Nagyon emeltek az előadást Kohn Berát, Mezey Rózi, Koczánok Gizella, Szabó Ilona, Plattby Irén és Plotrich Karola kisasszonyok; a kőnép ünnepi ruhája jól állott bájos természetüknek s oly ügyesen accompag-nirotak a darabnak, hogy kedves játékkal minden egészéges szemet a színpadhoz kötöttek; kiváló tehetséget mutatott be Bakó István úr, Márton gardában, no meg Mezey László úr, a kurta aggligényben, mindketten a maga genre-ekét kifogástalanul megfelelt s jóit nevetést keltett. A násznép remek alakjait kimagaslott Reményi Károly úr, mihielyt kilépett a színpadra extra megélőszentek és extra kihívták. Nagyon toszott a costumja is. Hajós Jenő úr az urasági gazdabajdót, a Ferkét, bár nem szereplő, mégis csak jól csinálta. Városi földes urat Felsenburg Ignác úr egész verrel és páthossal képviselte. Hágér Sándor Plattby István és Balogh Lajos urak is a magok szerepeinek jól megfeleltek. (Zárul között Fülkel Károly ságo urat azért kell megdicsérünk, mivel keveset sügött, tudván azt, hogy minden szereplő oltban van, és így a sok-sok felesleges sügés csak zavart okozhatott volna. Mindest csak járjelen mondjak, nehogy kedves műkedvelőink elbizásk magukat a máskor Fülkel Károly úrra bizásk dolgoikat.) Végül nem lehet eléggé kiemel-nünk Jeszenszky Danóé otdadó buzgóágát és fáradságát az előadás létrejötté, a betanulás és a próbákban a legponosabb jelenet és felügyeletet; valamint Némethy Kálmán úrnak, mint az egytől elődőknek szives áldozatkészéget, és fáradságát, melyet az utolsó rész-letig egész kedvvel és a társadalmi jóirányó haladás javára egész örömmel tanusított. Chikány Mihály úr is közönséget érdemel, hogy a társulat fellépő tagjait a közönség dalokra jól begyakorollatta. Megjegyezzük még, hogy (mit nem helyeslünk), a 11-ig tartott elő-adást rögtönzött táncmulatás követte, melynek köl-téseit ugyan a megjelent ifjúság fedezé, de nagyarázt többeknek ellenére forsiottatott ki. De háta a jó közönség némely felebarátunk talpáért még azt az áldozatot

is megtette, csakhogy a jó egyetértés coorbat ne szor-vodjen.

A közönségben megbotránkoztat szült azon hallgatni tudó egytől gavallér és urköly szakadással hangos öszoavágó, a kik a hon-toshos illemtől tartják „Jolyton savarai az előadás, hátaként a boszantani a közönséget. — A játékok alatt van idő a társalgásra, s ha az előadás nem érdekli vagy nem felel meg magas igényeknek: legálább mások élvezetét ne háborgassák.

Számadás. Az „anyatlan Ól Árvá” felségelédre eszközött gyűjtés eredményéről. Beretel I. Az általam helyben körözött gyűjtő iven befolyt: 24 aláírtól egy forintjával 24 frt. II. Szontagh Pál országos képviselő úr gyűjtése 56 frt. Összesen 80 frt azaz nyolcvan forint. Kiadás: I. Binner Ferenc úrnak május 30. kelt nyugtája szerint f. évi június végéig 80 forinttal hátrálékban volt lakbér kielégítéssel (mintán 10 frtot önkényt leengedett) fizettem 70 frtot. II. Póstadíjak és belyegek összesen 2 frt. Az árak és ödes atyjának kés-besittem nyugta szerint 8 frtot, ösmez 80 frt, azaz nyolcvan forint. Megjegyzem, miszerint a tisztelt ösmez adakozók névsorát a Nógr. Lapok 21. és 22-ik számaiban a 22-ik sorszámig bezárólag küldtén, itt még csak a 23. és 24-ik sorszámok alatt beíratkozott Némethy Gyula és Tornay György urak egy-egy forintot adományaitkell közönségtől selemítenem, úgyesermind pedig közönségtől szávoznom Kék László nyomdátulaj-donos úrnak, a ki az adományok nyugtáizását tartal-mazó s a nem helybeli adakozóknak egyenként meg-kioldott összesen 47 lap példányt nem csak hogy külön nyomtatni, de az azokért igényelhetett minden költség kárpótlásról is (a meggyőbiránt ezen nemes emberhárt részéről nem most első ízben történt) lemondani szives volt. A bevételeket és kiadásokat igazoló adatok és nyugták nálam megtekinthetők B.-Gyarmat, 1879. ju-nius 10-én *Major István*, m. k. A kiadások és bevéte-lekre vonatkozó eredeti adatokat láttuk s a fenti szá-madás helyesváltat mint feltárt tanuk igazoljuk: *Jeszenszky József*, m. k. *Horváth Danó*, m. k.

Völgyi György színtársulata B.-Gyarmaton f. hó 21-én kezd meg előadásait a nyári színikörben „Píros bugyellár” eredeti népszimulvert. Mint az előleges színi jelentésből látható, egy két tag kiretelével egészen ismeretlen tagokkal lepi meg a derék s nálunk köz-szeretben részesülő igazgató a közönséget. — Gáspár és Baródi társulata, Losonczi Rimaszombathá távozott. Majális. Az állami elemi iskola növendékeinek majálisa f. hó 11-én a nyíres erdőben reményen felül sikerült. A társas ebédön igen előkelő közönség vett részt. — Az evang. iskola növendékeinek majálisa, melyet paraszt majálisnak kereszteltek el, 12-én vig kedéllyel folyt le.

Gyászbir. Peko Gábor volt kir. járásbíró s megye bizottsági tag 1879. évi június 8-ik napján Csallárban reggeli 7 órákor végelegyengülés követke-zésében, hosszú évekén át a közhígynek szentelt munkás életének 71-ik évében elhalt. Hült tetemei június 10-én d. u. 5 órákor a szécsényi temetőben tetették örök-nyugalomra. A béke anyála lengeen hamvai felett!

Asszeurazionál Generál. A novozott intézet rész-vényeisei által május 24-én Triszenben tartott közgyű-lés előtérjéztott számtaléból kiltúnik, miszerint az 1878. ütlelet öszoavágó 289,475 frt 25 kr-ra rugott, így tehát többre az előző évinél. Az osztalék részvényen-kint 61 frt 20 kr. árnyban, s június 10 kélül kezdve fog kifizettni. A lebonyolítottak minaszert pórtoság-gal vannak felállítva, s világosan bizonyítják, meny-nyire iparkodik az intézet kiltúzott czálját: a biztosítási alapok nagyobbitását a tartalékok emelése által érvé-nyesíteni. Ezek ösmez növekedése az 1877-ik évhez képest 748,249 frt 18 kr tesz ki, miálta a tartalékok 17,693,217 frt 79 kr-ra rugnak, a mely ösmez a követ-kezőképen oszlik meg: az elemi biztosítások tőkésített nyeresemény-tartalékai 713,798 frt 15 kr; az életbizos-títások tőkésített nyeresemény-tartalékai 778,557 frt 59 kr. rendelkezés alatt levő rendkívüli tartalékok 200,000 frt, értékpapírok árfolyam-ingadozásának tartalékjai 43,814 frt 16 kr., folyó elemi biztosítások tartalékjai 1,595,610 frt 15 kr., folyó életbiztosítások tartalékai 14,281,537 frt 74 kr., könnlevő kétes tartozások tar-talékai 80,000 frt, ösmez 17,693,217 frt 79 kr. A lebo-nyolításokhoz az életbiztosítások tartalékainak pontos kiszámításai vannak csatolva, úgy hogy azokból min-den osztály és minden életkorra nézve a tartalékok szemelhetőkké válnak. A 61 frt 60 kr., osztalék te-te-mőbb ösmezre emelkedhetett volna, ha az intézet előnyösebbnek nem tekinti a feltételese életjáradék el-letből elért 194,086 frt 84 kr. nyereségnek felosztás alá nem bocsátása helyett, ezen ösmezgel inkább az osz-tályi tartalékalapját gyarapítani, mi által az ütletekre a kamatokat jövre nem mint eddig 5 százalékkal, hanem csak 4 százalékkal számíthatja.

Feloldó szerkesztő

Horváth Danó.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Almásy Edmund úr záros tömegéhez tartozó nagybárányai, szűnyalmái és garábi mintegy 300 holdnyi részjószágok, a hozzájuk tartozó épületekkel s regale jogokkal folyó évi Szentmihálytól kezdve esetleg 10 évre haszonbérbe adtnak; a bérleti kívánók bővebb felvilágosítást alólírt gondnoknál, vagy Tiribesen a kasznárnál nyerhetnek. Kelt Budapesten, 1879. május 31-én.

Balogh Sándor, ügyvéd,

mint Almásy Edmund úr záros tömegének gondnok.

(Budapest, Dorottya-utca 9. szám.)

Cs. kir. szabadalm. általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) Triestben.

Negyvenhetedik számadás az 1878-ik évre.

Mérlegszámla 1878-ik december 31-én.

Vagy.	Osztrák értékben				Tartozás.	Osztrák értékben			
	frt	kr	frt	kr		frt	kr	frt	kr
1. A részvényesek biztosított adósságeivel.			2940000	—	1. Alapítók			4200000	—
2. Városi telkek.			3750000	90	2. Az A leaszmolás nyereségy tartalékja	713798	15		
3. Mezőgazdasági birtokok Olaszországban, 6729 hektárnyi összes terület.			2995773	37	Ugyanaz B leaszmolásnál	778557	59		
4. Kötelezők életbiztosításai kötvényekre	1625258	51			Kendikszere álló rendkívüli nyereségy-tartalék	300000	—	1692365	74
Aktív életbiztosítások és jelzálog által biztosított a biztosítottak halálakor felveendő tőkék	76650	11	1701908	62	3. Tartalék-alap értékpapírok értékének ingadozásairól			43814	16
5. Kamatozó, betétlása által biztosított tőkék az osztrák-magyar államban, a zálogosítást illető tőkék kizárásával (alap-szám. I. o) bont.			2230258	96	4. Tartalék-alap kötes követelésekről			80000	—
6. Kamatozó jelzálogosított tőkekötelezők felvételeire Olaszországban a fenti zálogosítást kizárásával			481100	79	5. Tartalék, bejelentett de még december 31-ig le nem számolt káresemények:				
7. Biztosítottak kölcsönök letéteményezett állampapírok kereskedelmi- és iparüzemre			292471	94	a) életbiztosítási ágazatra	328095	70		
8. Értékpapírok, kereskedelmi- és ipar-üzemre, mint a jegyek (melléklet. A) mutatja			4604676	59	b) tengeri és szállítási biztosítások ágazatra	137343	29		
9. Váltak a társaságban			603000	61	c) jégjár elleni biztosítások ágazatra	6099	33		
10. Előlegek a jelzálog-osztály részére			355667	62	d) életbiztosítási ágazatra	147571	19	615109	12
11. Mezőgazdasági, december 31-én még el nem adott terményei a társaságban elszámolt birtokokból			146037	49	6. Díjtartalék az A leaszmolás még 1878. december 31-én folyó biztosításokra:				
12. Különféle bankok és hitelintézeteknél folyó számlákban kamatozó letéteményezett pénsek			998301	95	a) tőkebiztosításra	1538310	62		
13. Pénzkészlet a társaság triest-i és velencei igazgatóságai pénztáraiban			31368	77	b) tengeri és szállítási biztosításra	57199	23	1695510	15
14. Ugyanaz a főkészlet pénztáraiban			218124	70	c) halálesetre	844978	33		
15. Maradvány viszontbiztosítások számláiból			204417	17	b) megírású esetre és elhalasztott járadékokra	4393319	99	14281537	74
16. Maradvány az intézet 4459 főjének számláiból			1069867	78	c) feltétlen életjáradékra	1445341	42	162227	66
17. Kiegészítési életbiztosítások díjzárata			695785	99	8. Osztrák-alap az életbiztosításra nyereségy osztálékkal			145782	32
18. Adóköz költségvetés alatt			695503	99	9. A két Tontin-osztály vagyona kamatbiztosítással			239707	31
19. Bontás az intézet összes irodájában, csigatáblák, papír és nyomtatványok a szaktárházban			104608	34	10. A hivatalkák nyugdíj pénztáráinak vagyona			1899	20
20. December 31-én érvényben lévő díjtétel-számlák és későbbi években behajtandó díjak	11751212	99	23941878	83	11. Maradvány a viszontbiztosítások számláiból			179098	66
					12. Különféle birtokok	117600	—		
					13. Rendelés osztály a részvényesek számára	138400	—	246000	—
					14. A két igazgatóság részletké			34000	—
					15. A hivatalkák alapszabály szerinti jutalmak			2601	96
					16. A hivatalkák alapszabály szerinti jutalmak			369	82
					17. Nyereségy-felosztás az 1879-ki átvitelhez			23941878	83
					18. Díjtétel-számlák és későbbi években behajtandó díjak	11751212	99		

Triest, 1879. május 5.

Az általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) igazgatósága:

Iroda Budapestben, az intézet házában, Dorottya-utca 10.

Morpurgo G.
V. di S. Segré.

Pesaro Maurogonato J.
Dr. Calabi R. - Gidon G.

Amb. di S. Hallé.
Goldschmidt L.
Basso M., vezérbírók.

A csász. kir. szabadalm. Assicurazioni Generali magyarorsz. főgynöksége:
Ellenberger, Krellwitz, Roth.

Arverési hirdetmény.

Gróf Csebián Ferencnek ő méltósága tulajdonát képező ipoly-nyitrai tagosított összes majorági birtok az azokon levő épületekkel, 12 hold szántóföld, 24 hold rét és 54 hold erdővel, hat egymás után következő évre az 1879-ik évi szeptember 29-től 1885-ik évi szeptember 29-ig haszonbérbe kiadandó.

Arverési határrnapal folyó évi június hó 22-ik napjának délutáni 2 órája Füleken, az uradalmi gazdaságot lakására tüzetik ki, a bór a bérbevevő szándékosok tisztelettel meghívotnak.

A bővebbi feltételek Füleken, Fodor Miklós kasznár úrnál addig is megtekinthetők.

Kelt Füleken, június 9-én 1879.

Fodor Miklós,
uradalmi kasznár.

1-1

RADOCSAY ÉS BÁNYAY

CZÉG

ajánlja mindennemű fűszert, — a legkiválóbb bel- és külföldi csomago — valódi francia pezsgő és a francziával vetekedő — kitűnő magyar pezsgő, Bordeauxi, Rajnai, Moseli, valódi Tokaji, Cipró, Madeira, Malaga, Muscat-Lunel, Lort-à-Lort, Xeres és kitűnő magyar asztali borokat, rum, thez, főpor és tűzijáték árúkat, valamint minden természetes friss töltésű

ásványvizek és forrás-terményeiket

a legújanyosabb napi árakon.

Kizárólagos főraktár Magyarországon az oly kedvelt a Gieszhüblivel vetekedő Krondorfi savanyú vizek, nemkülönben a Szt. Lorenczi aczél Fentschi (osztárk Selteri), Szobránczi és Erzsébeti gyógyforrás vizeknek, továbbá nagy és kicsinybeni eladás az Adelheid Bártfai, Bikszádi, Bilini, Borszéki, — valamint Budai, keserűvizeknek, Buzsáki, Carlabadi, Czigelkai, Ceizi, Eger-franzsenbadi Előpataki, Emsi, Fachingi, Friedrichshalli, Füredi, Gastoini, Gieszhübl, Gleichenbergi, Halli, Igmandi, Ivándi, Johannsbrunni, Kisingi, Klauseni, Korytnicai, Lissiki, Luchi Luchácsorvosi, Marienbadi, Német kereszturi, Olenyovai, Parádi, Prebali, Püllnai, Pyrmonti, Radsini, Robitschi, Saidaschitzai, Schwalbach, Selteri, Spad, Suliguli, Szántói Siliácsi, Szólyvai, Szulini Tarcsai, Vichy és Wilaunfi gyógyforrás vizeknek.

Vége kizárólagos főraktára egész Magyarországon az oly hamar megismert és megkedvelt a párisi világkiállításra az egyedül arany éremmel a nemben kitüntetett MAIZENA lisztnek legjobb típusára. 1 csomag ára 20 kr., ebből egy díszkötés használati leírás díjmentesen hozzáadatik. Itt szinte napoként friss Maizena-ütemény kapható, ára 1 darabnak 5 kr. Malnaszörp 1 nagy üveg 1 ft 10 kr. kis üveg 60 kr.

Árjegyzékek kizárólag ingyen és díjmentesen megküldetnek.

BUDAPEST, Koronaherceg- (uri) utca 11. sz. az „arany oroszlánhoz.”

Dr. HANDLER MÓR,

13-2

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökereken, fénys és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az önfertőzésnek minden következményeit, úgy mint: magömléseket, az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolyságot, különösen a TEHETETLENSÉGET elgyengült férfierőt;
- 2) húgyvesefolyásokat még oly idülteteket is), a nemzörések bujádóros fekélyeit és másodrendű bujádórt minden alakjaiban és elcsúfításaiban.
- 3) húgyvesefükköléseket,
- 4) friss és idült nyákfolyásokat, nőknél az ugynevezett fehér folyást és az onnan eredő magtalanságot,
- 5) BÓKIÜTESEKET,
- 6) a húgyhólyag betegségeit és vizeleit okozó nehézségeket.

Rendel napoként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigyo-utca 1. sz. a Kigyo- és Városház-utca sarkán (Rottenbillerfale ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Galandféreg (Pántlika giliszta) 6 óra alatt kihajtatik.